

Mihály Ladányi (1934)

LENIN Tvoje besede
 kot pomečkano kapo
 obračam v svojih rokah, Lenin,
 okorno kot star želir
 svoj klobuk, ustrojen od dežja.
 Kajti toliko so me poučevali v tvojem
 imenu, ko sem želel govoriti prav s tabo.
 Četudi nisi bog,
 da bi debeli duhovniki
 trobili naokrog tvoje nauke,
 nisi lahkoživec,
 da bi pel v sleherni opereti,
 niti nisi ukrasni kmet ljudskih iger!

Vem, ti si bil tisti,
 ki ga to stoletje ne bo več ponovilo.
 Tako me boli,
 da lahko danes
 tvoj ostri glas slišim
 samo z gramofonskih plošč!
 Toda ko bi se lahko vrnil
 vsaj za en dan
 v templje našega Jeruzalema!
 Vsak dan mislim na to, saj
 si te tudi jaz ne želim videti le balzamiranega.
 Vsak dan mislim na to, saj
 si bil človek, ki je živel skrivaje se in ob rženem kruhu...
 Tvoje besede
 kot pomečkano kapo stiskam
 k srcu, Lenin.
 Z njo bom pozdravil prihodnost,
 če se bo po naključju
 ozrla name.